

ditották el a harcot legnagyobb ellenfelük, az árúháza ellen.

Dr. Cserny Mihály titkár beszámolt

az ipari továbbképző tanfolyamok

szervezéséről. Eddig 26 tanfolyamot tartott a kamara, főleg a ruházati ipar keretén belül. Szegeden 13, vidéken 13 tanfolyam működött. A tanfolyamok tovább tartanak és a kamara minden városában, községében megrendezi azokat, a télen főleg az építőmunkások részére szerveznek több tanfolyamot. A kamarának az a terve, hogy az alkalmazottak részére is lehetővé tegyék a tanfolyamokat, különösen azok részére, akik mestervizsgát szándékoznak tenni. Tervbevétele a kereskedők, kereskedelmi alkalmazottak részére is a gyakorlati tanfolyamokat.

A paprikamonopólium

ügyét dr. Tonelli Sándor ismertetette. A kamara a monopólium életbeléptetése előtt rámutatott arra, hogy a terv nem fogja szolgálni az érdekeltek érdekeit. Ha a cél csakugyan az export támogatása lenne, azt a célt sokkal egyszerűbben el lehetne érni. A szegedi kereskedők vállalkoztak is az export-kassza létrehozására, ami jelentősen segítette volna az exportot minden erőszakos megkötöttség nélkül. A kamarának ezt a tervét nem fogadta el a miniszter, hanem életbeléptette a monopóliumot.

A főtitkár ismertetette ezután a paprikamonopóliumot és annak következtében előállott helyzetet. Megállapították a termelői árat, a nagykereskedői árat, de

nem állapították meg az árat, melyért a nagykereskedő adja a paprikát a kiskereskedőnek és a kiskereskedő a fogyasztónak.

A kamara azt javasolta a miniszternek, hogy ezeket az árakat ne is állapítsa meg, mert lehetetlen arra kényszeríteni a nagykereskedőt, hogy ne tegyen különbséget vevői között. Rámutatott ezután a főtitkár arra, hogy

még nem érkeztek le az új zárócímkék és a forgalom nem tudott megindulni, mert az államnyomda nem készült el a címkék nyomásával.

A másik furcsaság az, hogy a Nemzeti Bank szegedi fiókja nem veszi tudomásul az új exportárakat, mert — mint jelentették — ők nem kaptak még értesítést. A kamara igyekszik a kereskedelem érdekeit addig is, amíg a rendelet érvényben van, mindenképpen megvédeni.

Dr. Blanz Béla vásárhelyi kereskedő hibáztatta, hogy a fűszernagykereskedőket nem terjesztették fel azok névsorával, akiket paprikagykereskedőnek minősítettek.

Hasonló értelemben szólalt fel Fenyő Mátyás, aki lehetetlennek tartotta, hogy a szegedi fűszernagykereskedőket elűssék szerzett joguktól és arra kényszerítsék őket, hogy 70 filléres haszonnal terhelte paprikát szerezzenek be a paprikagykereskedőtől. Szeretnék tudni, hogy kiket terjesztettek fel a nagykereskedők listáján?

Reitzer Miklós arról szólt, hogy a pesti és az ország többi fűszernagykereskedői eddig is a szegedi nagykereskedőtől vásároltak, ezután is ezt teszik. A legteljesebb megelégedését fejezte ki a paprikások nevében a kamara munkásságáért.

Varga Mihály után dr. Tonelli Sándor válaszolt a felszólalásokra. A kamara a legteljesebben járt el a lista összeállításánál. Hogy kik tekintendők paprikakereskedőnek, azt a minisztérium szabta meg.

a kamara ennek ellenére mindenkit, aki felvételét kérte, felterjesztette a minisztériumba,

amely majd dönteni fog.

Vértes Miksa bejelentette, hogy a paprika szegedi kenyér és a kamarának kötelessége volt ezt megvédeni, nem dohhatta oda prédául a paprikát az ország sokszáz fűszernagykereskedőjének.

A kamara azonban a szegedi fűszernagykereskedőket nem zárta ki a listából.

Az elnök választát a teljes ülés tudomásul vette.

Tárgyalták ezután Iritz Béla indítványát.

Iritz azt javasolta: terjesszen olyan javaslatot a kamara a kormány elé, amely szerint a szorult helyzetben lévő kisiparosok és kiskereskedők köztartozásait hadikölcsönkötvényekkel

törleszthessék. A kamarai ülés a kérdést kivitethetlenné tartotta és az indítványt nem fogadta el.

Az ülés 2 órakor ért véget.

Egyre súlyosabb nehézségek a paprikaforgalomban

A beváltó szerv indokolatlan bizalmatlansága — felemeli az export költségeit — Súlyos nehézségek és visszautasított rendelkezések a minőség leromlása miatt — A termelők eredménytelenül kérik a beváltási árak felemelését

(A Délmagyarország munkatársától.) A paprikaexport terén egyre jobban súlyosbodik a helyzet. A Nemzeti Bank szegedi fiókja — mint jelentették — nem hajlandó kiadni a külföldi szállításokhoz szükséges tanúsítványokat, csakis abban az esetben, ha az exportőrök vállalják az általa megállapított régi, magasabb árakat. A szegedi fiók még mindig nem kapta meg a hivatalos értesítést a Külkereskedelmi Hivataltól a paprika új exportáraira vonatkozólag. Az exportőrök pedig nem vállalják a magasabb árakat, mert nem jelent megváltató biztosítékot számukra a szegedi fióknak az a szóbeli ígérete, hogy a központ a különbözetet később törölni fogja.

Ilyen körülmények között

valósággal megakadt az export, pedig a külföldi piacok ellátását most kellene sürgősen megkezdeni.

De az exportnak vannak egyéb akadályai is. Ezekről az egyik szegedi szakember a következőket mondotta:

— A központi paprikabeváltó szerv a rendelet értelmében az exportőröknek annyiért adja a paprikát, amennyiért ő veszi át a termelőktől, tehát a csemegepaprikát 170, az édesnemes paprikát 145 fillérért. Ebből az összegből az exportőrök az exportált mennyiség után 50–60 fillér visszatérítést kapnak. A visszatérítendő összeg az egyes országok szerint változik. Ennek a rendelkezésnek az a célja, hogy az exportőr az export céljaira átvett paprikát ne értékesíthesse a belföldi piacon. Eddig rendben is lenne a dolog, a baj ott kezdődik, hogy,

a beváltó szerv az exportőröktől a visszatérítendő összegre bankgaranciát kér.

— Eltekintve attól, hogy a bankgarancia megkövetelése a legsúlyosabb bizalmatlanságot fejezi ki az exportőrökkel szemben,

az export költségeit tetemesen megnöveli,

mert hiszen ingyen egyetlen pénzintézet sem hajlandó garancialevelet adni. De főleg az a bankgarancia, mert hiszen az exportőrök a beváltó szerv kezében vannak és abban az esetben, ha bármelyik visszaélést követne el, az exportra kapott paprikát nem szállítaná külföldre, hanem a belföldi forgalomban értékesítené, a beváltó szerv rögtön alkalmazhatná a legszigorúbb retorziót, kizárhatná az exporttól a paprikaexportortól.

Ilyen nagyfokú bizalmatlanságot még a Nemzeti Bank sem táplált soha azokkal a paprikaexportőrökkel szemben,

akik évtizedek óta dolgoznak ebben a szakmában, valamennyinek a cége törvényesen bejegyzett cég és soha semmiféle bizalmatlankodásra okot nem szolgáltatott.

A monopólium bevezetésével kapcsolatban, amint az előrelátható volt,

erősen leromlott a paprika minősége

és ennek — a belföldi piacon — már mutatkozik is a következményei. A központi szerv ugyanis a belföldi forgalom számára legalizálja a paprika minőségét, ami azt jelenti, hogy összekeveri az átvett mennyiségeket. A kereskedő eddig előre kiválaszthatta azt a minőséget, amelyből vevői számára rendelni kívánt.

most vagy átveszi azt, amit a központi szerv rendelkezésére bocsát, akár megfelelőnek tartja a minőséget, akár nem, vagy pedig lemond a paprikával való foglalkozásról.

Az egyik paprikagykereskedő megmutatott néhány levelet, amely régi vevőitől érkezett. Ezek a levelek arról tanuskodnak, hogy

a paprika minőségének leromlása visszaesést idézhet elő a belföldi forgalomban is.

Az egyik vidéki vevő, aki száz kilós tételben rendelt „sima őrlésű édesnemes paprikát”, amikor értesült róla, hogy az egységesítés miatt csak a központ által kiadott egységes minőséget kaphatja meg, postafordultával közölte a nagykereskedővel, hogy a megrendelését tárgyalomnak tekinti, a felajánlott árut nem fogadhatja el és

többé nem foglalkozik paprikával.

De egyre nő az elégedetlenség a termelők körében is, akik keveslik a paprika hivatalosan megállapított beváltási árát. A napokban termelői küldöttség akarta felkeresni Darányi Kálmán földművelésügyi minisztert, hogy

a paprika beváltási árának felemelését

kérje, a miniszter a küldöttséget másirányú elfoglaltsága miatt nem fogadhatta. A küldöttség Marschall Ferenc államtitkárt kereste fel és kérte, hogy a csemegepaprika árát 170-ről 190-re, az édesnemesét pedig 145-ről 170-re emeljék fel. Az államtitkár kijelentette, hogy

a kérelem teljesíthetetlen.

A paprikakereskedelem viszont a belföldi fogyasztás számára megállapított magas árakat sinyl meg. A monopólium előtt a legfinomabb fűszerpaprika kilóját 2 pengő 50 fillérért kaphatták a fogyasztók, ma ennek körülbelül a kétszeresét kellene megfizetniük. A Széchenyi téri paprikaárusok mondják, hogy a paprikavásárlás máról-holnapra szinte teljesen megszűnt, mintha a háziasszonyok lemondtak volna végkép arról, hogy háztartásukban paprikát használjanak. Az 5 pengős árakat nem hajlandók megfizetni.

CIKLOP Variete

8 nap óta világvárosi műsorával a Szabadság téren.

Okvetlen nézze meg ezen ragyogó műsort
Tisztelettel Szappanos János igazgató.

BUDAPESTEN

legelőcsőbb és a pályaudvarokhoz legközelebb fekszik a

HUNGÁRIA

gőz, kádfürdő, és vizgyógyintézet

(VII., Dohány-uca 44. szám)

Nyitás: reggel 5 órakor. — Gőz- és kádfürdő ára P 1. — Kiszolgálási díj csak 10 fill.